

**Männchen aus Hypopus II.**

Allerkleinstes, bisher gefundenes Exemplar.

Gesamtkörperlänge . . . . .	=	303,7 $\mu$
„ Breite . . . . .	=	147,5 „
Grösste Breite der Tibia des 1. Beinpaares	=	36,2 „

Gewöhnliche Grösse der Männchen.

Gesamtkörperlänge . . . . .	=	485,0 $\mu$
„ Breite . . . . .	=	250,0 „
Grösste Breite der Tibia des 1. Beinpaares	=	60,0 „

Besondres langes Exemplar.

Gesamtkörperlänge . . . . .	=	510,0 $\mu$
„ Breite . . . . .	=	235,0 „
Grösste Breite der Tibia des 1. Beinpaares	=	55,0 „

Aus diesen Zahlen geht einmal hervor, dass die Körpergrösse der einzelnen *farinae*-Rassen ausserordentlich schwankt. Zweitens beweisen die angeführten Zahlen, dass sich die Grössenverhältnisse der Nachkommen aus Hypopus II durchaus in den Grenzen der einzelnen Grössenausmasse von *T. farinae* bewegen, dass sogar die Durchschnittsgrösse von Männchen aus Hypopi II die Masse der von OUDEMANS als „groot ras” bezeichneten Mehlmilben übertrifft. „Schwächere, degenerierte Formen von *T. farinae*” sind die Nachkommen aus Hypopi II also nicht, wie OUDEMANS von *T. farris* annimt.

Juni 1924.

H. S.

**Antwoord op het artikel van Hanna Schulze.**

Mijn dank aan de Redactie, die mij in de gelegenheid stelt, het bovenstaand artikel van HANNA SCHULZE te beantwoorden.

Ad a). (Hierboven, p. 287). Het onderscheid tusschen *T. farinae* L. 1758 en *T. farris* OUDMS. 1905 zit voornamelijk hierin, dat *farris* bleek en zwak van bouw is, de

haren korter en stijver zijn, de maxillaarplaat aan den voorrand dieper ingesneden is, de pseudostigmatische haren betrekkelijk dun zijn en slechts 3 à 4 takjes dragen, terwijl die van *farinae*, vooral in het proximale gedeelte, zeer dik zijn en zeer vele takjes dragen. In het Verslag van de Wintervergadering van 17 Februari 1924 onzer Vereeniging, blz. XXII en XXIII, heb ik verschillende „rassen” van *farinae* beschreven; men zou, desgewenscht, *farris* een „ras” van *farinae* kunnen noemen; dat is een kwestie van appreciatie. Voorloopig beschouw ik haar als „soort”. Ik bezit van haar alle ontwikkelingstoestanden. Ik heb nu aan HANNA SCHULZE mijne type-preparaten toegezonden, benevens preparaten van *farinae* en al mijne teekeningen van beide soorten, opdat zij daarvan eene studie maken kan. Na 1905 heb ik *farris* teruggevonden, volgens mijn dagboek: ♀ en ♂ in copula, op een schimmel op een appel, Putten, Gelderland, 9 Nov. 1909; 2 Nph. I, 10 ♀, 1 ♂, in nest van Talpa, Sittard, Dec. 1911; maar ik maakte er geen preparaten van. Jammer; want, dan had ik HANNA SCHULZE meer overtuigend materiaal kunnen zenden.

Ad b). (Hierboven, p. 288). HANNA SCHULZE zond mij hypopi I. Nu kon het zijn, dat zij niet *farinae*, maar *farris* onderzocht had. Daarom schreef ik: „Of wel, dat de hypopi van *farinae*” (die ik bezit) „zoo sprekend op den hypopus I van *farris*” (die zij mij zond) „gelijkt, dat ik ze niet onderscheiden kan”. Thans zal HANNA SCHULZE dezen zin beter verstaan.

Van *farris* is thans de hypopusvorm wèl bekend. Immers, HANNA SCHULZE zond mij hem, waaraan nog de Nympha I-huid vastkleefde.

Ad c). (Hierboven, p. 288). Wat zijn „typische Mehl-milben”? Ik herhaal, dat ik verscheidene „rassen” onderscheiden kan. Welk „ras” is nu typisch?

Als HANNA SCHULZE beweert: „Ich habe bisher niemals, selbst bei ganz nahe verwandten Arten, Kopulation beobachten können, auch dann nicht, wenn ich die Tiere in Einzelzuchten hielt, in welchen den Männchen ein art-eigenes Weibchen nicht zur Verfügung stand”, dan zal ik haar waarheidszin niet in twijfel trekken. Ik zelf heb nooit

kweekproeven, noch copulatie-proeven genomen, kan daarover dus niet oordeelen. Toen ik haar 25. 1. 24 schreef: „Dass ein typisches *farinae*-Männchen mit einem typischen *farris*-Weibchen kopuliert, beweist noch nichts”, ging ik af op talloze waarnemingen van paring onder verwante soorten en bastaardvorming van andere dieren, zoowel in gevangenschap als in de vrije natuur.

Die overgangsvorm tusschen hypopus I en II lijkt mij bijzonder belangwekkend! — Ook de hypopus, door mij 1903 onder den naam van *Acotyledon paradoxa* beschreven en afgebeeld, bezit aan de monddeelen twee lange borstel-tjes. — De mededeeling omtrent de wijze, waarop de onbewegelijke hypopus II vrij komt, is belangwekkend en de verklaring er van aannemelijk.

Arnhem, 10. 4. 1924.

A. C. OUDEMANS.

### **Antwoord op de „Anmerkung während der Korrektur” van Hanna Schulze.**

Het spijt mij te moeten mededeelen, dat ik nog niet overtuigd ben. In de eerste plaats dit: HANNA SCHULZE geeft slechts maten aan, om te bewijzen, dat de twee „soorten” geen „soorten” kunnen zijn, omdat hare maten in elkander loopen. Alsof dat een maatstaf is! Was dat zoo, dan behoorden bijv. alle apen tot ééne soort. Ik zie nog naar andere dingen, dan naar maten alléén.

Intusschen hoop ik van harte, dat de tijd en toevallige omstandigheden ook mij eenmaal gunstig mogen zijn, om HANNA SCHULZE gelijk te geven.

Arnhem, Juni 1924.

A. C. OUDEMANS.

---

Discussie gesloten.

DE REDACTIE.

---